

STRAŽA

Celo leto	12 K
Pol leta	6 K
Četrt leta	3 K
Mesečno	1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6 redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 24.

Maribor, dne 27. februarja 1911.

Letnik III.

Petdesetletnica parlamenta.

Včeraj dne 26. t. m. je praznoval avstrijski državni zbor petdesetletnico svojega obstanka. Dne 26. februarja 1861 je sklical cesarski patent vse deželne zbornice cis- in translajtanske, da bi zvolili odposlance za skupni državni zbor, v katerem bi bila zastopana tudi Ogrska. Prvi seji obeh zbornic, v katerih je bil predložen februarjski patent in oktobrski diplom prejšnjega leta, ste se vršile dne 29. aprila 1861. V gosposki zbornici je takratni šef vlade nadvojvoda Rainer po zaprisegi članov zbornice podal nastopno izjavo: Po najvišjem ukazu moram izročiti visoki gosposki zbornici original cesarskega diploma z dne 20. oktobra 1860 in enak eksemplar cesarskega patenta o državnih osnovnih zakonih z dne 26. februarja t. l. in prosim svetlost gospoda predsednika, da ju blagovoli prevzeti in uvrstiti v arhiv visoke zbornice. Pri seji poslanske zbornice nadvojvoda Rainer ni bil navzoč. Kot glavni zastopnik vlade je fungiral državni minister Schmerling, ki je bil tudi duševni oče februarjskega patenta. (Kot kuriozna zanimivost bodi omenjeno, da je sedanjí ministrski predsednik Bienerth Schmerlingov nečak.)

Sedanjí petdesetletni jubilej je šel mimo brez šuma in sijaja. Ne spominja se rado eksperimentov, ki so se svoječasno vprizorili na ustavno-pravnem pozorišču. Schmerlingovo delo ni obstalo; tedanjí ustavni boji so ga kmalu zrušili. Leta 1865 je prišlo po Belcrediju do sistiranja februarjskega patenta in še le z decembersko postavo z leta 1907 je prišlo do nekatere ugotovitve naših ustavnih razmer in so notranji legislativni boji za enkrat prenehali. Dolgoletni boji med avtonomisti in centralisti so takrat z zmago slednjih bili dokončani.

Kakor že omenjeno, je bila prva poslanska zbornica sestavljena iz odposlancev deželnih zborov. Z oktoberskim diplomom leta 1860 so bili poklicani v življenje deželni zbori. V zimskih mesecih leta 1860—1861 so se vršile volitve, ki so povzročile precej živahno gibanje, toda politične razsodnosti je bilo med volilci še bore malo. Komaj so bile volitve dovršene, je izšel februarjski patent, ki je določil volitev poslancev za državni zbor. Prejšnji federalistični tok, ki je izražen v oktoberskem diplomu, je dobil oster centralističen sunek, ki preveva februarjski patent.

V prvi poslanski zbornici so zastopali Slovenec: Hermann za Štajersko, dr. Toman, Derbič, Kromer, Wurzbach, Dežman in Brolih za Kranjsko, Črne

in Goriup za Goriško, v gosposki zbornici pa učenjak Miklošič in knezoškofje slovenskih pokrajin. Najodličnejši slovenski poslanec je bil dr. Lovro Toman. „S pesniškim navdušenjem in mladeniškim ognjem je zagovarjal avtonomijo, to je samoupravo dežel, češ, da ona varuje narodnost, njeno izobrazbo in samostalnost, dočim je centralizacija, ki ima za vse te eno kopijo, nevarna; dokazoval je, da načelo narodne ravnopravnosti ni nevarno državi, marveč Avstrija bo, čim postane država ravnopravnih narodov, še tudi druge naroda potegnila nase.“ (Apih, Naš cesar.)

Razum Tomana je preciziral slovenske narodne zahteve še poslanec Črne. Opozarjal je posebno na škodljivost nemščine in italijanščine na slovenskih šolah. Koj v prvih tednih pa je izdal slovenski prapor kranjski poslanec „grabelj“ Dežman. To je napravilo zelo mučen in slab vtis v domovini ter je silno škodovalo.

Programni točki slovenske politike v tedanji dobi sta bili: 1. narodna ravnopravnost in 2. deželna samouprava. V obeh zbornicah sta bili dve glavni stranki: federalisti, večinoma Slovani, in pa centralisti, med katerimi so se vršili vroči boji zlasti pri adresnih debatah. Zmagali so pa vedno centralisti.

Briandov padeč.

Briand je demisioniral, tako se glasi nepričakovana vest iz Francoskega. Danes v ponedeljek bo demisionirala Briandovega kabineta naznanjena tudi uradno. Tako je sklenil v soboto ministrski svet z večino glasov. Predsednik Fallieres, pod čigar vodstvom se je vršila seja ministrov, je sicer nagovarjal ministre, naj še ostanejo, toda svojega namena ni dosegel: Briand pojde s svojim ministrstvom.

Kako je to prišlo? Govori se mnogo, navajajo se najrazličnejši vzroki, toda z večino vseh se hoče samo maskirati in zakriti resnični položaj. Po glasovanju v zbornici dne 24. t. m., čigar posledica je Briandova demisionija, ko so nekatere republikanske frakcije glasovale proti vladi, je videti, kakor da bi povzročile padeč radikalne, kombistične stranke. Ampak vse je samo zahrbtna in zakulisna zvijača: Briand sam ne mara več. Kar je želel, je v kratkem času dosegel. Iz navadnega socialdemokratskega voditelja, kateri si je z radikalnimi šlagerji pridobival pristave, se je z rafinirano spretnostjo povzpел kmalu višje in je prišel v krog „poučenih.“ Leta 1899 je dobil

od socialdemokratske stranke za svojega prijatelja Milleranda dovoljenje za vstop v ministrstvo in začasno „oproščenje“ od strankinega programa. Sam pa je ostal za enkrat še radikalec; hujskal je v strokovnih organizacijah in propagiral idejo generalnega štrajka. Leta 1902 je prišel v zbornico. Z vso silo se je vrgel v proticerkveni boj. Postal je poročevalec za ločitveni zakon. Nekako samoobsebi umevno je bilo, da je po sprejetju zakona bil najbolj pripraven za njegovega izvršitelja prejšnji poročevalec: Briand je postal minister. Bil je član dveh ministrstev: Sarrien in Clemenceau. Ko je padel Clemenceau, ta tip frazerja in poze, se je dvignil Briand v sedlo: Divji in neizprosni socialdemokrat od nekdaj je postal ministrski predsednik. Kot tak je kmalu temeljito pozabil na vse nekdanje programe in cilje, začel je gospodariti kakor njegovi predniki. Ko je zbruhnil štrajk železničarjev ali drugače povedano, ko so se začeli od Brianda nekdanji propagirani načrti prakticirati, je postal nekdanji sodrug na stavkujoče vojaštvo in policijo ter je voditelje gibanja neizprosno pozaprl.

Se nikjer in nikoli ni bil udušen kak štrajk tako brutalno, kakor na Francoskem od Brianda, od tega socialdemokrata na dopustu.

Med tem časom so se pa politični odnosi na Francoskem spremenili. Kulturno-bojna gesla so izgubila svoje privlačno silo in ljudstvo je začelo zahtevati vedno odločnejše gospodarske reforme. Briand je slovesno obljubil davčno preobnovo in sedaj se je pa bližal čas, da bi jo moral izpeljati. Kadar se pa na Francoskem bližajo gospodarska vprašanja, potem navadno zginejo tudi ministrstva, da jim ni treba izpolniti obljub. In tudi sedaj je dal Briand sam namenoma povod za konflikte. Hladnokrvno je potisnil gospodarske zadeve v ozadje in izjavil, da mora priti po proračunu na vrsto reforma šolskega zakona. Kulturnobojnega razpoloženja se hoče framptonstvu in njegovim zaveznikom, ker le tedaj se da varovati interese buržoazije in ribariti v kalnem, zato gre Briand — ki bi se moral sedaj lotiti gospodarskih zadev! To je jedro vseh skrivnosti sedanje krize.

Kdo bo naslednik? Bodisi ta ali oni, gotovo je, da se bližajo dnevi ministrstva Combes. Zopet bo zavrhlo preko francoske države, šlo se bo za brezversko šolo, za mladino.

Kakor smo že v zadnji številki omenjali, hočejo jakobinci z geslom „obramba lajične šole“ vzeti starišem vse pravice do svojih otrok. Ker je Briand vezan z gospodarskimi reformami, mora priti drugi.

PODLISTEK.

V jesenski megli.

(Konec.)

Gospod Košenila je hodil po sobi, včasih se je ustavil in je poslušal, odprl je okno in je pogledal po cesti na desno in levo, potem je zopet hodil po sobi in je sedel in je gledal v vrata.

Zunaj se je polagoma mračilo, že je bila ura šest. Karolinec ni prišla. Ni je bilo in gospodu Košenilu ni bilo prav.

— No, zakaj pa ne pride Karolinec?

Ali potem se je domislil, je ogrnil suknjo in je vzel svoj dežnik in pokrtil klobuk in je odšel v gostilno.

— Ne ve, je pomislil, ne more najti, čaka za ograjo pod mokrim kostanjem, roke pod predpasnikom, krilce ubožno in utepano, čevlje raztrgane in zamazane, lase težke in mokre.

Hitro je šel in ko je prišel v gostilno, je odložil klobuk, suknjo in dežnik in je šel ven. Šel je čez vežne duri pod obok, pogledal je po vrtu dol in je zaklical:

— Karolinec!

Nič se ni zganilo in zaklical je drugič:

— Karolinec!

Na glas je zaklical, a nihče se ni odzval, ni se pokazala senca, nič se ni premaknilo pod širokim in mokrim kostanjem.

— No, ni je še — je pomislil potem — pride kasneje!

In odšel je nazaj in je odprl časopis in ga ni čital. Odložil je, gledal je pred-se, potem je podprl

glavo z roko in se je zamislil. Po sobi so gorele luči, natakariče so hodile mimo, ena je prišla in je postavila na mizo večerjo.

Košnila je vstal in je odšel ven čez sobna vrata, potem pred vežo in se je ustavil pod onim obokom.

— Karolinec!

Zaklical je, glej, in nikogar ni bilo. Dež je padal enakomerno, šumelo je po listju, ki je še viselo po kostanjih, motno so se svetile po tleh umazanane luče.

Gospod Košenila je odšel in tisti večer se je komaj dotaknil večerje. Odšel je hitro domov in je hodil po sobi pozno v noč.

Nelep je bil tisti dan in cela tista noč ni bila za spanje prijetna, ne sanjam ugodna. In se je vrstila cela vrsta takih dni, cela kopa takih nelepkih večerov in cela množina takih za sanje neugodnih reči, zakaj Karolinec ni bilo.

Noben večer ni prišla več in ni stala ob zeleni vrtni ograji pod mokrim kostanjem, roke pod predpasnikom, krilce ubogo in stepeno, čevlje slabe in pa raztrgane in lase vse mokre.

Noben večer ni prišla in ni čakala več, in zato se je napravil Košenila na magistrat. Zakaj doma na zofi je čakalo belo perilo, lepo rožnato krilce, čevlji od rumenega usnja.

— Kje pa je ta punčka, kje pa stanuje, je tam vprašal in popisoval deklico.

Gledal je po knjigah star gospod, potem je prijel za naočnike s palcem in kazalcem in je zakašljaj in počasi je spregovoril.

— Umrla je punčka, umrla. Pljuča so se ji vnela, pa je umrla. Revščina menda, pa mraz tako enkrat. So jo že pokopali!

Zahvalil se je gospod Košenila in njegov glas je bil votel in nikomur podoben. Klobuk je potegnil

na oči, zapel je suknjo in je šel proti domu po mokrih in blatnih potih.

Ko je prišel domov, je poklical gospodinjco in je pokazal na zofi, kjer je bilo perilo, rožnato krilce, čevlji od rumenega usnja.

— Tisto vzemite, če morete rabiti!

Čudila se je ženska, začudeno je gledala, potem se je nasmejala, pobrala je in odšla.

— Hvala jim, gospod!

Odšla je in zaprla vrata za sabo, in gospod Košenila je stopil k oknu in je gledal ven.

Temno čuvstvo mu je bilo sred srca, vzela je klobuk in dežnik in je šel v najbližjo krčmo, ostal je tam do polnoči, mnogo je pil na tisti večer, v staro gostilno pa se ni vrnil nikoli več!

Za pust.

Neki čevljar je imel v popravilu čevlje različnih gospodarjev. Večkrat se je zgodilo, da je že piesnoba porumenela čakajoče čevlje. Le z večkratnim dreganjem in sitnarjenjem se je usmiljenim gospodarjem posrečilo, rešiti čevlje počasne ugonobitve.

Samo dva oddaljena gospodarja sta galantno čakala, da jima prinesejo čevlje v novi uniformi na dom. Ai zastoni!

Ko pride slednjič eden teh k čevljarju, mu pokažejo plesnivi par z razpokanim usnjem in v žalostnem stanju.

„Moj stan mi ne dovoljuje v pošteno družbo s takimi čevlji“, godrnja tujec. „Da so bili čevlji v boljši koži pred oddajo v popravilo, kaže dejstvo, da sem hotel, naj se popravijo samo podplati.“

„Prosim, poskusite jih obuti“, reče čevljar.

Obut na eni nogi pravi obiskovalec:

„Čevljev, ki bi bili v hrano kurjim očesom, nisem nosil in jih tudi sedaj ne bom!“

Liberalna poštenost.

Pretekli torek dne 21. februarja so bile občinske volitve za trg Št. Lenart v Slovenskih goricah. Ker sta se vsled čudnih in nepostavnih nemškutar-skih mahinacij iz volilnega imenika v prvem razredu izbacila dva slovenska volilca ter je nadomestila z posilnemškima, niso Slovenci v tem razredu imeli upanja do zmage. Naenkrat pa nevarno zbolil nemški gostilničar Sarnitz, ki ima v prvem razredu dva glasa. Ker je bilo njegovo stanje tako opasno, da se ga niti ni upalo prenesti z nosilnicami v volilno dvorano, je slovenska stranka to okolščino takoj porabila, ter sklenila volitve se udeležiti. Računala je s peterimi slovenskimi glasovi proti peterim nemškim, kar bi povzročilo zrebanje, ki bi lahko za Slovence izpadlo ugodno. Toda slovenska stranka je sklepala, slovenski notar Štupica pa je sklenil, da se namreč — vsled česar je slovenska stranka s 4 glasovi propadla proti 5 nemškutar-skimi — ne udeleži volitve. Pogajanja med njim in med znanim zagriženim nasprotnikom Slovencev, ptujskim advokatom dr. Plachkijem in med voditeljem šentlenarskih „Nemcev“ dr. Zirngastom, so Štupico pripravila do tega, da se ni udeležil volitve, temveč je raztrgal svojo volilno legitimacijo. Kaj ne da, vzorno „narodni“ čin naprednjaškega slovenskega notarja in soustanovitelja slovenske „narodne“ stranke na Štajerskem?! Zavoljo tega političnega izdajalstva pa „Slovenski Narod“, sedaj glavno glasilo Narodne stranke, ne napada toliko soustanovnika in nekdanjega odbornika Narodne stranke, temveč — čujte in strmite! — poslanca Roškarja in dr. Tipliča, predsednika slovenskega katoliškega političnega društva za šentlenartski okraj.

Dr. Tiplič niti ni volilec v prvem razredu, temveč je bil samo slovenski zaupni mož v volilni komisiji ter je baje storil ta v nebo xpijoči greh, da ni počakal zrebanja v prvem volilnem razredu, ker je vedel, da vsled po dolgotrajnih pogajanjih z Nemci povzročenega Štupičnega odpada do zrebanja sploh ne pride.

Poslanec Roškar pa je zakrivil ta greh, da je bil bolan, vsled česar ni mogel sam voliti za okrajno hranilnico; vendar se ni izgubil slovenski glas v prvem razredu, ker je okrajna hranilnica vkljub temu volila. Poslanec Roškar in dr. Tiplič torej nista zapravila nobenega slovenskega glasu, slovenski naprednjak in soustanovnik Narodne stranke pa ga je zapravil Nemcem in nemškutarjem na ljubo. In zato bi se naj poslanec Roškar politično obglavil, dr. Tiplič izbacil iz političnega društva in sploh iz javnega življenja, Štupica pa še vedno obdrži svoj čeprav malo otemneli sijaj narodnega notarja in soustanovnika in nekdanjega odbornika Narodne stranke.

Taka je liberalna logika in poštenost. Vsaka malenkost in navideznost se porabi, da se srčito plane na katoliško-narodnega pristaša ter se ga pobalinsko nesramno ozmerja, liberalci pa najde še vedno milost, če tudi je storil politično narodno izdajstvo. Prepričani smo, da tisto blato, ki ga dobro znano liberalno žrelo bljuje na naše moze, teh ne zadene ter da jim liberalne psovke ne bodo zagrenile niti trenutka življenja, ker dobro vedo, da liberalci ne zna drugega nego lagati in psovati. Toda če bo tako nepošteno in hudobno liberalno postopanje v prilog skupnega delovanja vseh Slovencev, ki je v narodno tako ogroženem Sv. Lenartu toliko potrebno, o tem upravičeno dvomimo.

Zahtevajte v gostilnah katoliško-narodne liste: Slov. Gospodar, Straža.

„Imam le še eden par v popravilu, ki pa je najbrž lastnina drugega gospoda. Prosim, poglejte ta par in poskusite ga!“ pravi v zadregi čevljar.

„Zunanost je bolj primerna, a tudi velikost je prikladna. Če nimate drugih, so ti gotovo moji, kajti prvih še nositi ne morem“, pravi obiskovalec čevljarju. „Prosim še za račun.“

Obiskovalec plača in odide v zavesti, da je srečno rešil svoje čevlje.

A kaj se zgodi potem, pove to-le pismo:

Motto: Hans Sachs . . . šu
— — — — — u!

Predragi!

Včeraj sem bil v trgu K. Pri mojem in Tvojem dvornem čevljarju sem hotel vzeti zimske (kovane) čevlje, ki se jih že davno pred božičem poslal v popravilo in bi jih že nujno potreboval. Toda ni jih bilo več! Namesto njih so mi ponujali pa druge, katere sem pa odklonil, ker očitno niso moji. Dognalo se je končno ob asistenci ekonomskega svetnika, kaplarijske Mieke, da so (baje 19. t. m.), če se ne motim s farovško Tončko — romali v X v družbi dveh drugih podobnih parov (se motiš).

Kdo je kriv, da so si hoteli k novemu letu izbrati drugega gospodarja, tega ne morem z gotovostjo reči. Mica s kaplanije — temeljit in povsem zanesljiv poznavalec mojih čevljev in njihovih lastnosti, — jih je po lastni izpovedbi reklamirala zame baš takrat, ko so bili na tem, da preidejo v službo drugega gospoda — toda brez uspeha. Če je propadla z reklamacijo, se ji je brezdomno zgodila krivica, kajti:

Politični pregled.

Delegacije.

V plenarni seji avstrijske delegacije se je v petek dne 24. t. m. nadaljevala debata o proračunu zunanjega ministrstva. Govorilo je več delegatov, med njimi Fon, ki je zlasti pobijal italijanske zahteve in dosegel s svojim govorom lep uspeh, Gessmann, Kramar, Udržal, Šramek, Masaryk in tudi minister Aehrenthal.

V seji dne 25. t. m. je bil proračun zunanjega ministra sprejet. Med številnimi govorniki je vzbudil zanimanje zlasti dr. Šusteršič, ki je zopet jasno osvetlil razmerje Avstrije do Italije. Dejal je, da zveza z Italijo, kateri vsi Avstrijci želimo, da bi bila kolikor mogoče trdna, ne sme niti najmanj vplivati na naše notranje-politične razmere. Nadalje je odbijal napade na sveto stolico in izražal upanje, da bo enkrat prišlo med katoliškim in liberalnim taborom v Italiji do kompromisa, potem se le se bo moglo govoriti o popolnem zjedigjenju Italije. Z dr. Šusteršičevim govorom se bavijo zlasti katoliški listi, ki obširno prinašajo njegova izvajanja o rimskem vprašanju. Prihodnja seja se vrši danes dne 27. t. m.

Delavni program drž. zbora.

Poslanska zbornica se utegne zopet sestati dne 6. ali 8. marca. Posvetovalo se bo najprvo o noveli k društvenemu zakonu, o osmih agrarnih resolucijah in o odpravi javnih agentov.

Plenarne seje bodo povsem kratke, da bo imel proračunski odsek čas se posvetovati o državnem proračunu. Ako se bo hotelo, da bo proračun rešen do 31. marca, bo moral odsek svoja posvetovanja končati do dne 15. marca, na kar bi zbornica imela po priliki en teden časa na razpolago za drugo čitanje. V zadnjem tednu marca bi potem morala gosposka zbornica rešiti proračun.

Začetkom aprila bi prišel v poslanski zbornici na razpravo rekrutni kontingent. Poleg tega bi bile do velike noči rešene nekatere predloge, ki bi jih med tem že bili rešili v odsekih, kakor na primer zakon o zavarovalni pogodbi, prepoved nočnega dela in pa prepoved dela žensk v rudokopih, načrt o položaju pisarniških oficijantov ter zakon o pijančevanju.

Nemški prestolonaslednik

pojde v Rim. Nemški poslanik Jagow je sporočil italijanskemu zunanjemu ministru San Giuliano, da je cesar Viljem pisal italijanskemu kralju lastnorčno pismo, v katerem mu sporoča, da prideta nemški prestolonaslednik in njegova žena meseca aprila v Rim, da mu izročita cesarjeve čestitke ob petdesetletnici združenja Italije. Svobodomiselnne želje, da bo šel v Rim cesar Viljem sam in se bo potem dalo to izrabiti v kulturnobojne namene, so šle po vodi.

Bolgarski kralj Ferdinand

je slavil dne 26. februarja svoj 50. rojstni dan. Kot knez je Ferdinand prišel na Bolgarsko dne 14. avgusta 1886, leta 1908 se je proklamiral za kralja.

Ustava na Kitajskem.

Nekateri listi vedo poročati, da se kitajski parlament ne bo otvoril še le leta 1917, kakor se je prvotno naglašalo, ampak da bode stopil že leta 1913 v življenje. Tudi na Kitajskem se nahajajo ljudje, ki želijo reforme. Kitajska ustava bo izgledala sledeče: Volilo se bo v občinske odbore, 23 provincialnih parlamentov in eno skupno državno zbornico. Volilno pravico za mestne občinske zastope bodo imeli možje stari nad 25 let, ki znajo pisati in brati, stanujejo 5

1. Moji čevlji imajo znotraj podvlako iz belega flanela, s prosto visečimi konci ob gležnjih — ti pa so brez nje! (Proprietas iam essentiam attingens — lastnost ki pove skoro že bistvo.)

2. Moji čevlji še preje nikoli niso bili v popravilu, usnje je pri njih še dokaj gladko in „cugi“ še nič kaj pritegnjeni — dočim nosijo ti znake večje starosti, precej spokano usnje (zlasti levi) in pa neprimerno bolj zrahljane „cuge.“

3. Moji so bili napravljeni po ravnih kopitih s popolnoma ravnimi stopali kakor kakšni vojaški „šuhi“, — tem pa tega ni videti!

Po takem je razložek tolik, da kar sam v oči žokne. Zamena se je mogla zgoditi le vsled naglice in mnogoštevilnosti dnevnih skrbi. Čeprav se moji čevlji dobro počutijo na Tvojih nogah, — saj tako sem čul — vendar ne preostaja drugega, kakor da jih prejkoprej postaviš v atelje čevljarja N. ali pa vsaj v urad gori imenovanega gospodarskega svetovaleca ter si vzameš svoje (tamošnje.) — „Reč se dere za svojim gospodarjem!“ — Moje noge že res močno žele zimskih čizmov, sicer mi ob sedanjih vremenskih razmerah še lahko omrzneti palca na nogi. — Pa pošlji prave, ne kakih tretjih.

Da v prihodnje ne bo treba več takih čevljarsko-strokovnjaških razprav, blagovoli s svojimi službenimi duhovi vred v kratkem napraviti natančen komisijski ogled raznih objektov svojega premoženja inventarja ter njih svojstva in posebnosti skrbno prouči — sedaj namreč moramo pisati izpiske za ljudsko štetje.

Staroletne pozdrave, novoletno voščilo
uđani

[X. IV.]

let v tistem mestu in imajo posestvo, vredno 4000 K; na deželi pa bodo smeli voliti tisti, ki plačajo 4 krone davka.

V provincialne parlamente bodo volili možje domačini v provinci, možje z visokošolsko izobrazbo, višji vpokojeni uradniki (aktivni so izključeni), dalje možje, ki imajo premoženja 10.000 K. Izključeni so od volilne pravice: analfabeti, kadilci, bogotajci, osebe iz zaničevanih družin itd.

Državna zbornica se bo ločila v gosposko in poslansko zbornico. V gosposki zbornici bode sedelo 48 princev in plemičev, 32 višjih uradnikov, 10 zastopnikov znanosti, 10 zastopnikov velikega kapitala, 100 mož iz deželnih zborov, katere bodo predlagali guvernerji.

V ljudski zbornici bodo imeli sedeže možje, ki jih bodo volili deželni zbori. Ti pa bodo imeli le posvetovalni glas. Voljeni smejo biti možje, ki so stari 30 let in bivaajo 10 let v okraju.

Če bodo tudi Kitajci skušali z obstrukcijo v svojih postavodajnih zbiorih, bo kitajski parlament še zanimiva prikazen.

Raznoterosti.

Osebnost. Minister za uk in bogočastje je imenoval suplenta na ženskem učiteljskem v Ljubljani gospoda Izidorja Modica za glavnega učitelja na istem zavodu. — Častiti gospod Janko Barle je imenovan za nadškofijskega tajnika v Zagrebu.

Iz pošte. Pri pošti Sv. Barbara v Halozah se nastavi s 1. marcem 1911 poštni sel, ki bo imel svojo službo razdeljeno v dva okoliša. V prvi okoliši spadajo kraji Gruškovce, Brezovec, Kokošak, Borl in Dolane; v drugega pa Gradiše, Slatina, Veliki in pa Mali Okič, Sv. Elizabeta, Paradiž, Meje in Medribnik. Pisma in druge pošne pošiljke bo poštni sel raznašal v vsak okoliš po dvakrat na teden. V krajih Gruškovce, Brezovec, Borl, Gradiše in Sv. Elizabeta se bodo postavili poštne nabiralniki.

V Ljubljani je začela dne 25. februarja poslovati hranilnica kmečkih občin. Svoje uradne prostore ima v Zadrugi zvezi.

Slekovecovo knjigo „Škofija in nadduhovnja v Ptuj“ morda ima kdo na razpolago in je sam več ne rabi. Podpisani prosi, da mu jo blagovoli kdo pokloniti ali pa prodati, ker jo nujno potrebuje. Fr. Ksav. Meško, župnik, Marija na Zili, pošta Beljak na Koroškem.

Iz šole. Za definitivnega učitelja na ljudski šoli pri Sv. Petru pod Svetimi gorami je imenovan prov. učitelj istotam Franc Levstik. Prestavljen je okrajni pomožni učitelj Avgust Cajnko iz Gröbminga kot definitivni učitelj in šolski vođa na ljudsko šolo v Žusem. Marija Tuma, definitivna učiteljica v Čadramu, je prestavljena na ljudsko šolo v Makole. — Meščanski učitelj Franc Lukas, ki je bil nastavljen kot vadniški učitelj na dekliški meščanski šoli v Ptuj, je prestavljen v Krems na Nižje-Avstrijskem.

† **Notar dr. Ivan Geršak.** V Ormožu je v petek dne 24. februarja ob 2. uri popoldne umrl po dolgi mučni bolezni notar gospod dr. Ivan Geršak, zaslužni prvoboritelj ormoških Slovencev, star 72 let. Rajni je bil rodom od Sv. Petra pod Svetimi gorami. Pogreb se je vršil včeraj v nedeljo dne 26. svečana popoldne ob 4. uri ob obilni udeležbi ljudstva. Vodil je kondukt častiti gospod župnik Cajnkar iz Središča ob asistenci treh duhovnikov. Zastopana so bila razna društva in domači pevski zbor mu je zapel doma in na grobu pretresljivi žalostinki. Blagi pokojnik naj v miru počiva!

Državni poslanec češki agrarec dr. Holy je, kakor poroča „Venkov“, odložil svoj mandat. Posvetiti se hoče zopet svojemu prejšnjemu poklicu kot profesor.

75.985 K je dovolil šulferajn v zadnji seji glavnega odbora za šole in šolske vrvice na jezikovni meji. Na Štajerskem bodo deležne tega kapitala šulferajnske šole v Hrastniku, Rožengruntu pri Cmureku in otroški vrčici v Šoštanj, Velenju, Marenbergu in Slovenjgradcu. Od te svote so dobili podporo tudi razni „zaslužni“ učitelji. Med temi je menda več Bresnikov in Sadujev.

Šulferajn je dobil zadnji čas mnogo dohodkov od raznih pustnih prireditev in veselice. Tako je podružnica šulferajna na Pragerskem poslala šulferajnu 100 K kot čisti dobiček plesnega venčka, podružnica v Ptuj pa je izkazala 50 K kot prispevek od gledališke predstave. Koliko pa je naših društev že pridobilo prispevkov za „Slov. Stražo“?

Liberalci, posebno spodnještajerski, imajo čudno smolo. Kadarkoli se postavijo v pozo mogočnih kritikov in varuhov pravice, vedno strele kozla. Če bi se dalo splesti iz blamaž lovorjeve vence, bi bili že vsi spodnještajerski liberalci ovenčani. Poglejmo si najnovejšo bedaščo! „Slovenski Narod“ od dne 24. t. m. napada našega prevzvišenega knezoškofa in ordinarijata, da je v strahu pred ptujskimi nemškutarji. Liberalno glasilo piše: V Ptuj so bili dosežaj nastavljeni trije kaplani, ki so imeli toliko poguma, da so se kazali Slovence in da se vpisali pri ljudskem štetju tudi za Slovence. „Štajerc“ in graški „Tagblatt“ sta jih na to pridno napadala, neko ptujsko-rogaško politično društvo pa je celo v tej zadevi sklenilo ogorčeno resolucijo. Posledice so se takoj pokazale: kaplan Strmšek je že odposlan za kaplana v Št. Vid pri Planini, Pšunder odide kot župnik k Mali Nedelji, Jager pa v Lembah pri Mariboru.“ Koliko

pa je na tej vesti resnice? Nič drugega, kakor samo to, kar se tiče nemškega razburjenja, ves komentar je zrasel na zelniku lažnjive liberalne iznajdljivosti. Častiti gospod kaplan Strmšek je že davno prestavljen iz Ptujja. V „Straži“ od dne 28. septembra 1910 lahko čita liberalni abecedar tozadevno notico. Čast. gospod vikar Pšunder sploh ni prosil, kakor smo pozivedeli iz privatnih virov, za župnijo pri Mali Nedežli in je seveda še vedno evrst in zdrav v Ptujju. Častiti gospod kaplan Jager pa je že tedne, da, mesece pred sedanjostjo gonjo vložil prošnjo, a nima še danes ne on in ne kdo drugi uradnega sporočila, kako je ta prošnja rešena. Po vseh teh pojasnilih se zopet vidi, koliko je slovenskim liberalcem do resnice. V svoji zaslepljenosti zagamanosti so že vsi srečni, če le morejo napasti kakega duhovnika ali cerkveno oblast. Če pri tem trpi narodna stvar, to je tem patentiranim „narodnjakom“ deveta briga. Radevolje se zvežejo z najhujšim nemškutarjem, samo če morejo v boj na „klerikalnega zmaja.“

Slovensko vseučiliško vprašanje. „Swiat slowianski“ piše v svoji januarjevi številki: „Slovensko časopisje nas je zopet neprijetno dirnilo s svojimi poročili, posebno (kakor navadno!) liberalno. Šlo je zato, ali naj se ustanove slovenske stolice, ki naj bi bile zagotovilo slovenskega vseučilišča v Pragi ali v Krakovu. Liberalna stranka je poskrbela za shod liberalnega dijaštva v Pragi, ki naj bi protestiral — proti Krakovu, potem mu je pa pritrjevalo liberalno časopisje, najglasneje „Narodni Dnevnik.“ Klicali so: „Nočemo Krakova, ker je gnezdo klerikalizma!“ — Naš odgovor je priprostil: „Načrt ustanovitve slovenskih stolic v Pragi ali v Krakovu ni izšel od naše strani in nismo hoteli nikogar sem vleči; sile ni. Če bi pa imela slovenska mladina prihajati v Krakov, zato da bi sejala razdor med obema narodoma, naj le raje ostane doma. Mogoče, da imajo Slovenci (ali kak njihov del) važen povod, da imajo raje Prago kot Krakov. V Pragi je že neka gotova tradicija, večje mesto, cenejše itd., zato bi to lahko povedali stvarno in v resni in dostojni obliki, toda „protestirati“ in pisati o jagiellonskem vseučilišču paskvile — to je ordinarno. Sploh liberalna stranka vse stori, kar more, da bi le Poljake razljutila proti sebi. Ko bi bila na krmilu, bi mogoče dajala povod nevolje do celega naroda slovenskega kot takega? Kakšen cilj ima to!“ Komentarja k temu ni potreba, rekel bi samo: Odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo!

Konkurz Glavne posojilnice. V petek dne 24. t. m. sta bila aretirana v Ljubljani bivši načelnik Glavne posojilnice dr. Hudnik in bivši ravnatelj celjske Zadrugne zveze Jošt. Kakor poročajo listi, je Jošt kot revizor vedel za dr. Hudnikove mahinacije in špekulacije ter mu je celo pripomogel do posojil pri štajerskih denarnih zavodih. Baje bo prišlo v sodno preiskavo še več članov nadzornišтва.

„Narodna“ žrtve „narodne“ žrtve. V. Spindler, urednik „Narodnega Lista“ v Celju je te dni prestal v zaporih okrožnega sodišča v Celju petdnevno kazen, ki mu je bila prisojena radi drugega in lažnjivega hujskanja v pokojnem „Nar. Dnevniku“ o priliki „uboj“ v Vrbji pri Žalcu. Sodišča so njegovo prošnjo za pomiloščenje v koš dala.

Ltg.-Abg. dr. Kukowetz aus Cilli (prosto po „Slov. Narodu“). Pred kratkim časom smo čitali v nekem graškem dnevniku med tuji gorenje ime se blesteti. Daleč je prišel general Narodne stranke, da svoje „perleško“ ime tako ponemškutari. Ali je to tudi dokaz zveze Kukowetz-Linhardt-Ambrositsch v boju zoper slovensko obstrukcijo v Gradcu?

Najmodernejša pustna zabava. Velikega cvetličnega pustnega korza v Nizzi na francoski Ravieri se je udeležil tudi znani zrakoplovec Legagneux na svojem eroplanu sistema Bleriot. Ko je bila pustna zabava na vrhuncu, se je prikazal Legagneux na svojem s cvetkami okrašenem aparatu. Občinstvo je bilo seveda zelo navdušeno; Legagneux je obsopal zbrane množice z vijolicami in nageljčki.

Bolezen v gobcu in na parkljih. Mariborsko okrajno glavarstvo razglasa: Kužna bolezen v gobcu in na parkljih poenjuje v tukajšnjem okraju in moramo pričakovati, da bode ta kuga pričetkom toplejšega letnega časa popolnoma zatrita in da bo potem mogoče, pod gotovimi previdnostnimi navedbami zopet dovoliti živinski promet. Da se to doseže, je potrebno, da sodelujejo vsi posestniki živine na ta način, da vsak posameznik natančno pazi na zdravstveno stanje svojih parkljevcev in takoj naznani sumljive slučaje obolenja. Nadalje je bolje skrbeti za snaženje govinjih hlevov in za snago v istih nego dosedaj ter je pobeliti vse goveje hleve, in sicer stene, strop in tla. Ne glede na dejstvo, da je tako pobeljeni hlev potem dokaj prijaznejši in svetlejši in se vsled tega živina bolje razvija, bodo s pobeljenjem s sveže napravljeno apneno raztopnino (5 kg živega apna na 20 litrov vode) pokončane v hlevu morebiti nahajajoče se kužne kili in se bode tako v zabranitev nadaljnjega okuženja več storilo, nego z vporabo katerihkoli zdravilskih odvrčujočih sredstev. Občinskim predstojništvom se naroča, da znova prav živo opozore ljudstvo na predpisano naznanjevalno dolžnost in na to, da ima preziranje naznanjevanja za posledico strogo kaznovanje; nadalje naj se posestnike gostilniških, trgovinskih hlevov in druge pismeno pozove, da tekom 14 dni pobelijo svoje hleve na zgoraj navedeni način, poprej pa iste osnažijo.

Prosta uporaba državnega telefona in brzjava v slučaju velikih nesreč. Poštno in brzjavno ravna-

teljstvo v Gradcu je izdalo odredbo, potom katere imajo tudi privatne osebe pravico v slučaju elementarnih ali drugih nesreč ter pri velikih zločinih in hudodelstvih brezplačno isto naznaniti kompetentni oblasti in prositi za pomoč. Telefonične ali brzjavne uradne odredbe kot odgovori na brezplačno naznanilo pa se morajo taksirati kot navadne privatne brzjavke ali telefonični pogovori.

Odborova seja S. K. S. Z. se vrši prihodnji četrtek dne 2. marca ob 5. uri popoldne v uredništvu „Slov. Gospodarja.“

47. redni občni zbor Matice Slovenske se vrši v nedeljo dne 5. marca 1911 ob 10. uri popoldne v Ljubljani v veliki dvorani Mestnega doma. Vrsta razprav: 1. Predsednikov oговор. 2. Letno poročilo tajnikovo za dobo od 15. marca 1910 do 1. marca 1911. 3. Poročilo blagajnikovo o računskem sklepu za leto 1910. 4. Poročilo 3 računskih presojevalcev. 5. Poročilo blagajnikovo o proračunu za leto 1911. 6. Volitev 3 računskih presojevalcev (par. 9 lit. a) pravil. 7. Dopolnilna volitev v odbor. Po par. 12 al. 5 društvenih pravil izstopijo letos iz odbora gospodje: dr. Fr. Detela, Peter vitez Grasselli, dr. Fr. Kos, Luka Pintar, dr. Lovro Požar, Ferdinand Seidl, Andrej Senekovič, Ivan Sušnik, Ivan Šubič, dr. A. Ušeničnik. V odboru pa še ostane naslednji gospodje: dr. Bezjak Janko, dr. Demeter Bleiweis vitez Trsteniški, Dimnik Jakob, Finžgar Fr. Gangl E., Govekar Fr., dr. Gruđen Josip, dr. Hešič Fr., Koblar Anton, Koder A., dr. Lončar Dragotin, Maselj Fr., Milčinski Fr., dr. Mohorič Fr., dr. Murko M., dr. Opeka M., Orožen Fr., Perušek R., Pleteršnik M., dr. Poljanec L., dr. Sket J., Svetec L., Škerbinec S., dr. Šlebinger J., dr. Tavčar I., dr. Tominšek Josip, Trstenjak A., ing. chem. Turk, dr. Zbašnik Er., Zupančič Vil. Vsaj 20 odbornikov mora praviloma bivati v Ljubljani, izstopivši smejo biti zopet voljeni. Pri volitvi treh računskih presojevalcev in pri volitvi odbornikov sevštevajo tudi lastnoročno podpisani volilni listki nenavzočih društvenikov. 8. Samostalen predlog gospoda profesorja Josipa Westra in samostalen predlog gospoda dr. J. Lokarja. 9. Slučajnosti.

Ne v Indijo! Glasom odloka c. kr. trgovinskega ministrstva z dne 2. januarja 1911 se je v zadnjem času poročalo, da se ne moremo, ali malo imoviti avstrijski državljani podali preko Trsta v Bombay iskat dela, ne da bi bili poznali ondotne posebne delovne razmere. V Indiji opravljajo največ obrtov ondotni deželani, ki delajo izvanredno ceno. Le malo številni evropskih delavcev, kateri dobe delo, so strokovnjaki, kakor strojevodje, mehaniki, elektrotehniki itd., ki pa morajo razven vsposobljenost v svoji stroki biti popolnoma večji ne le angleškega, temveč tudi jezika tamošnjih deželanov. Razventega se daje prednost britanskim državljanom.

Vihar z gromom in bliskom meseca februarja. Včeraj dne 26. februarja od 7.—7. ure zvečer je po vročem dnevu, ki je izvalil na prosto mnogo občinstva, nastalo v Mariboru in okolici naenkrat malo neurje. Med dežjem je padala poredkoma tudi toča. Zvečer pa je tudi bliskalo in gromelo. Rana grmljavica, pozni glad!

Odborova seja Matice Slovenske dne 22. februarja 1911. Predsednik poroča, da po zadnjem dopisu c. in kr. vojaško-geografičnega zavoda na Dunaju dobimo korekture zemljevida slovenskega ozemlja meseca marca. Radi Jugoslovanske Enciklopedije je predsednik stopil v tesnejšo zvezo s slavnim „Pravnikom.“ — V smislu par. 3 društvenih pravil črta odbor iz števila članov tiste biveč člane, ki za leto 1910 niso poslali članarine in tudi za leto 1911 še niso plačali; za člane se torej smatrajo tisti, ki so plačali za leto 1910 ali pa že za leto 1911. — Določi se kraj in dnevi red glavne skupščine dne 5. marca. — Za leto 1910 je plačalo 3840 društvenikov. Nova poverjeništa so: v Ljubnem, v St. Petru na Krasu, v Podšentjuriju, v St. Ilju pod Turjakom, v Žužemberku, v Celoveu, v Črnomlju, v Ormožu in v Celju. Mnogi prijavljeni ustanovniki zaostajajo s svojimi obvezami. — Predsednik poroča o knjižnih programih Matice Hrvatske, Matice Srpske v Novem-Sadu in v Dubrovniku, Srpske knjižne zadruge v Belgradu. Na podlagi ocene se sprejme spis „Kolera na Kranjskem“; spis „Bela Krajina“ se v smislu štirih ocen vrne pisatelju. Določi se natančnejše knjižni program za leto 1911; v „Zborniku“ izide med drugim „Bibliografija“ dr. J. Šlebingerja. Štrekljevih „Narodnih pesmi“ izide obsežnejši zvezek. Skupno z Matico Hrvatsko izda Matica Slovenska Šimgovičev socialno-psihološki roman „Tudjinac.“ Prevod Machovega „Maja“ je treba v formalnem oziru dovršiti. Izdaje primerne spisa Tolstega se še ne da definitivno določiti. Vnana oprema beletrističnih knjig se nekoliko izpremeni.

Štajersko.

Maribor. Podlpinik pred sodiščem. V soboto dne 25. februarja je bil pred senatom mariborskega okrožnega sodišča obsojen na pet let težke ječe 23letni S. Podlpinik. Obsojeni je dne 29. junija 1910 v cerkvi oo. kapucinov na Reki oropal tamošnji oltar lurske matere božje v vrednosti 1152 K. Dne 2. julija je v Zagrebu Podlpinika prijel detektiv Fotec, katerega je pa Podlpinik z dolgim nožem težko ranil in potem zbežal. Mariborski policaj Kusman je dne 7. julija 1910 zasledil sumljivega moža v Tržaški cesti. Ko ga je prijel, ga je Podlpinik napadel z nožem, a Kusman

se je še pravočasno umaknil. Policijski pes Lux je nato Podlpinika prijel, a tudi psa je ropar z nožem precej razmesaril. Podlpinik je v Lepoglavi na Hrvaškem že presedel petletno ječo.

Maribor. Morilec Klobasa, ki je v Jarenini umoril posestnika Dankota, pride pri letošnjem prvem porotnem zasedanju v Mariboru meseca marca pred porotno sodišče.

Maribor. Carinski revident Eduard Schindler, predstojnik glavnega carinskega urada v Mariboru, je imenovan za carinskega nadzornika.

Maribor. Med mariborskimi šulferajnovci je prišlo do resnega spora. Dve stranki se borita za prvo besedo v odboru podružnice. Na eni strani se vojskuje uradništvo, na drugi pa meščanska stranka. V četrtek dne 2. marca se vrši občni zbor preporne podružnice. Prišlo bo baje do resnih sporov med obema taboroma. „Mariborčanka“ roti svoje zveste, naj držijo vendar disciplino in naj bodo složni. Nekaj se krha pri vsenemcih.

Ptuj. Nov duh veje v ptujskem Narodnem domu, odkar je gospod dr. Lašič poveljnik novega odbora. Nekdaj so naznanjali vse prireditve tudi v naših listih; odkar pa so letos mladini prišli do krmila, naši časniki ne najdejo več milosti v njihovih očeh. Nič ne stori! Gospodje bodo tirali svoje sovraštvo do naše stranke tako daleč, da bodo popolnoma zavozili, kakor njih častivredni bratje v Celju.

Ptuj. Nesreča. Selinšekovemu hlapcu, ki je vozil včeraj dne 26. t. m. pri neki gostiji, so se pri železniškemu mostu splašili konji; hlapec je padel iz kočije, in ker ni spustil vajet, so ga konji nekaj pota vtekli za seboj, dokler se vajeti niso raztrgale. Hlapec se je občutno poškodoval.

V St. Janžu na Dravskem polju se ohaja sveti misijon od 8.—12. marca 1911. Vodili ga bodo preč. gg. lazaristi iz Celja.

Makole. Veselica v nedeljo dne 19. t. m. se je krasno obnesla. Igralci kakor peveci so nas s svojim dovršenim nastopom popolnoma očarali. Zato se je včeraj v nedeljo dne 26. svečana veselica po znanem vspredu v polnem obsegu zopet ponavljala in je bil vspeh zopet popoln.

Sv. Lenart v Slovenskih gorah. V nedeljo dne 26. t. m. ob 6. uri zvečer je umrl tukajšnji gostilničar in mesar Vincenc Sarnitz, recte Serneč, po daljši in mučni bolezni.

Sv. Križ na Murskem polju. Tukajšnji rojak gospod Alojzij Bratina je napravil v Ljubljani izpit za vodnjaškega mojstra ter se je naselil v Križevcih. Našim rojakom, ki si želijo napraviti nove vodovode ali studence, gospoda Bratina kot vrlega Slovencea toplo priporočamo. Svoji k svojim!

Mursko polje. Zimske setve so izborna prezimile. Pšenica in rž, pa tudi ječmen kaže lepo. Ker je meseca januarja bila zemlja zmrznjena, tudi mišja zalega ni mogla škodovati setvam. Če ne bo vremenskih uim, se pričakuje letos dobro letino. — Zajci letos niso napravili na sadnem drevju toliko škode kot druga leta; le kdor si ni pravočasno zavaroval dreves z varnostnimi pripravami, tam je dolgouhec poskušal ostrino svojih zob.

Braslovce. V nedeljo dne 5. marca priredi naše bralno društvo predavanje, ki bo popoldne po večernicah. Govori profesor dr. Hohnjec iz Maribora. Prijazno so povabljeni starejši, osobito pa mladina. Ustanovimo si mladeniško in dekleško zvezo.

Brežice. V soboto dne 18. t. m. je umrl po kratki bolezni gospod Miško Balon v 45. letu starosti.

V Oplotnici je bila zadnja občinska volitev dne 15. in 16. marca 1909, tedaj pred dvema letoma. Ker so naši pranezmi tačas svojo lastno nepostavno pot hodili, ter niso teh volitev po stari navadi pri cerkvi po policaju preklicati dali in so jih na občinski hiši v samo nemški besedi naznanili, kakor so tisto tudi županu v Kotu in Bezini, kjer stanuje več volilcev, samo z nemškim pismom in po večini naših vasi pa čisto nič napovedali. Več volilcev pri Sv. Kunigundi na Pohorju je še le dan pred volitvijo zvedelo, kaj da se bo zgodilo dne 15. marca, zato se tiste udeležiti niso mogli, ker so že drugo delo odločno imeli. Pač pa sta dva dni pred volitvijo po 1 in 2 moža začela hoditi po domači in še v sosednjih župnijah in sta volilce begala in strašila pred volitvijo katoliško-nanih mož. In tako se skoraj ni čuditi, da smo Slovenci samo v 2. razredu zmagali, v 1. smo pa za 1 glas in v 3. razredu za 20—30 glasov padli. Proti tem nepostavnostim se je vložila pritožba na c. kr. namestništvo v Gradcu in so se posamezni teh pritožiteljev že pri c. kr. okrajnem glavarstvu zaslili in enano je, da je c. kr. okrajni komisar Schaffenrath dne 11. avgusta 1910 5 volilcev v Konjice poklical in jim je to-le neresnico v lice povedal rekoč: „Vaš gospod župnik so pritožbo proti lanski volitvi nazaj vzeli, kaj pa hočete vi storiti, najboljšje je, da tudi vi tako storite. Ta neresnica se je tudi v Gradcu poročala s prošnjo, da se naj ta volitev vendar enkrat ovrže.“ In resnično je bilo poročilo dne 20. februarja o zaprašenih aktih v Gradcu Vašega cenjenega lista, ker za dne 3. sušca so sedaj vsi ti pritožitelji poklicani v občinsko pisarno oplotniško, da bodo čez dve leti to ustmeno pričali, kar so prej s pismom zahtevali. Res nagla je višja gospoda v Gradcu, kadar se gre za blagor slovenske domovine!

Sv. Krištof pri Laškem trgu. Pri občinskih volitvah, ki so se vršile v petek dne 24. februarja za našo obširno občino, so zmagali pristaši Slovenske kmečke zveze v vseh treh razredih. Slava zavednim našim možem!

Hiša s petimi stanovanji in klet, gospodarsko poslopje je po ceni na prodaj. Zraven pada vrt in bradje, katere donajajo do 2 polovnjaka vina. Hiša je oddaljena samo 20 minut od Celja na okrajni cesti proti T. harju, davka prosta, vse v prav dobrem stanju. Več se ve pri lastniku Peter Čater v Čretn 37 pošta Štore 30

Steklarski učenec

se takoj sprejme pri Ivanu Kleiškem, steklarju v Mariboru, Koroška cesta št. 17. Ima prosto vso oskrb. 30

Agitirajte za nove naročnike!

POSILANO.

Brzovlak je kot polž proti hitremu uspehu mineralnih pastil. In ali so te nevarne? Ne! Proti nesreči me varuje moja spretnost, proti ozebi pa me varuje Faysove „Sodener Mineral Pastillen“, katere imam vedno v ustih, če se vozim. Ne morem biti več brez njih. Kupi se jih škatljica za K 1-25 v vseh večjih trgovinah. Ponarejene če imajo tudi enako ime, naj se zavržejo.

IZJAVA.

Podpisana obžalujem vse obrekovanje, s katerim sem v preteklosti škodovala na dobrem imenu duhovnikom in drugim ljudem in prekličem vse to kot izmišljeno in neresnično.

Johana Štefanič.

M. Zabukošek

krojaški mojster v Celju

==== priporoča svoj =====

modni salon za gospode,

ki se nabaja v novi posojilnični hiši na Ringu.

Trgovina špecerijskega blaga Milan Hočevnar Celje

Zaloga pražene kave „Au Mikado“.

Priporoča za tekoči čas pod zagotovitvijo točne in solidne postrežbe:

ruskega in kitajskega čaja, pristnega jamajka ruma, slivovke, brinjevca, konjaka in raznovrstnih likerjev. Sveže rozine, grozdice, civebe, mandelne, lešnike, orehe, bosanske češnje, strdi itd.

Živinorejcem nudim za pitje svinj dobro znanega „Lucculus“, mastina in klajno apno. Ob času setve opozarjam p. t. kmetovalce, da se dobi v moji zalogi zanesljiva, kaljiva semena za polja in vrtove. :: :: :: :: :: :: :: :: :: ::

Tudi priporočam raznovrstnih, voščenih in drugih sveč, kadilo in olje. 177

Cerkveni in sobni slikar in pleskar

Franjo Horvat

MARIBOR, Kasinogasse šte. 2.

Se priporoča veleč. duhovščini in slavnemu občinstvu za slikanje cerkev, dvoran, sob, društvenih odrov, napisov na steno, deske, plošče in steklo ter za vsa v pleskarsko in slikarsko stroko spadajoča :: dela. :: 53

Postrežba točna! :: :: :: Cene nizke!

Vage

za vagone, voze (mostne), centimtalne, škalo, decimalne, za živino, tablicove in vsake druge vrste za gospodarske in obrtniške namene izdeluje ter priporoča po nizkih cenah

Jos. Kaláb,
tovarna za vage,
Brno, Zidenice Moravsko.
80 slovanska obrt.

Kamnosek Franc Koban,

poprej A. Horvat v Račjem pri Mariboru

naznanja, da ima v zalogi vsake vrste nagrobnih spomenikov po nizki ceni.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

6 belih

rjuh, zelo debele po 2 m
K 14-,-, po 2 1/4 m K 16-,-
iz domačega lanenega
platna po 2 m K 18-,-
po 2 1/4 m K 20-,- dobite
franko iz narodne

veletrgovino
R. Stermecki
v Celju.

Edina narodna trgovina čevljev

v Celju priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnih čevljev. — Preostalo zimsko blago se proda po zelo znižanih cenah. Ta prodaja traja samo do 15. marca. Pridite in hitite, da ne zamudite ugodne prilike. Priporoča se velespoštovanjem

Štefan Strašek

5- Celje : Kovačeva ulica.

Izvrstni molitveniki

SO:

Herg. Venec pobožnih molitev in sv. pesmi . . . K 3-50

Kozman, Dekliške bukvice „ 3-—

Venec svetih pesmi . . . „ 2-—

Prijatelj otroški . . . — 40

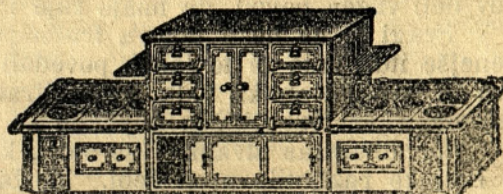
Sv. Opravilo . . . „ 1-35

Vsi ti molitveniki se dobijo tudi v zlati obrezi in stanejo potem okoli 50 vinarjev več. Poština znaša 20-30 vln. za 1 knjigo.

Trgovina tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

Slovinci! Slovenke! Pridobivajte nove naročnike za našo „Stražo“.

Tovarna za peči H. KOLOSEUS Wels, Gornje Avstrijsko.

Izvrstne in v vsakem oziru nedosegljive peči iz železa, emaila, porcelana, majolike za gospodarstvo, hotele, restavracije itd. — Naprave za kuhinjo s soparom, s plinom in peči na plin, trpežne irske peči. Dobe se v vsaki trgovini, kjer ne, se pošljejo takoj. Zahtevajo se naj „Originalni Koloseus-štedilniki in manj vredni izdelki naj se vračajo. Ceniki zastoj.

Hotel Trabesinger v Celovcu :

Velikovška cesta št. 5

se priporoča

potnikom, ki prenočujejo v Celovcu. — Tukaj najdejo lepe, snažne in po zimi zakurjene sobe po 1 K do 5 K, okusne jedi, dobro pijačo po ceni.

Veliko dvorišče za vozove in tri hleve za konje. — Za zabavo služi kegljišče, po zimi zakurjeno. — Po leti sedi na senčnatem vrtu.

V tem hotelu najdete vsak dan prijetno slovensko družbo, posebno v sredah zvečer. 188

Velike dvorane za shode in veselice. 21

Na kolodvoru pričakuje gostov domači omnibus. Lastnik: Ivan Millonig.

Ljudska hranilnica in posojilnica v Celju,

registrovana zadruga z neomejeno zavezo,

v lastni hiši (Hotel pri belem volu) v CELJU, Graška cesta.

Poštno hranilnični račun št. 92.465. — Telefon št. 8.

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 % brez odbitka rentnega davka.

Domači hranilniki se dajejo na dom brezplačno.

Hranilne knjižice drugih zavodov se sprejemajo kot vloge, ne da bi se obrestovanje prekinilo.

Posojila na zemljišča po 5 % do 5 1/2 % brez in z amortizacijo.

Posojila na zastavo vrednostnih listin.

Osební kredit na menice in v tekočem računu pod najugodnejšimi pogoji.

Konvertacija vknjiženih dolgov z najmanjšimi stroški.

Oskrbuje svojim članom izterjevanje njihovih terjatev.

Brezplačno reševanje vseh zadev.

Za ženitovanje, veselice in slične svečanosti

Vsak dan sveži pustni krapi.

se priporoča na rodna slaščičarna

Eman. Ilich, Maribor

Gornja Gosposka ulica št. 38.